ACȚIUNI PRACTICE, MĂSURI EFICIENTE, O MUNCĂ AVINTATĂ ȘI CREATOARE PENTRU APLICAREA IDEILOR MOBILIZATOARE ALE CONFERINȚEI NAȚIONALE A PARTIDULUI

SĂ MUNCIM CU TOATE FORȚELE PENTRU PROSPERITATEA ȘI FERICIREA NAȚIUNII NOASTRE

LA ÎNĂLȚIMEA ÎNALTELOR CHEMĂRI

Prin uriașa sa importanță teoretică, prin programul de dezvoltare economico-socială a patriei pe care îl trasează, Raportul prezentat de tovarășul NICOLAE CEAUȘESCU și lucrările Conferinței în ansamblul lor, constituie un moment de însemnătate istorică pentru progresul societății noastre socialiste, în drumul ei către cele mai înalte culmi ale civilizației și bunăstării. Acestea sînt motivele fundamentale pentru care mă declar întru totul de acord cu documentele elaborate de Conferință și îmi exprim convingerea că sub conducerea partidului, a secretarului său general, tovarășul NICOLAE CEAUȘESCU, toate gîndurile și proiectele de azi vor deveni mîine realitate, spre binele nostru, al tuturor. Analiza responsabilă, acțiunea energică, unitară în perspectivele ei, stilul de muncă dinamic și realist — acestea trebuie să fie coordonatele întregii noastre activități, indiferent de locul unde muncim. Și pentru că sînt și sportivă, voi îmbina în același spirit toate eforturile pe care mi le va cere continua mea perfecționare. Sînt, de altfel, conștientă că realizările și succesele din acest ultim domeniu n-ar fi fost posibile decît în contextul oferit de realitatea existentă în țara noastră, de vastele posibilități de afirmare în absolut orice domeniu, pe care partidul și statul nostru le pun la dispoziția tuturor. Acestor excelente condiții create trebuie să le răspundem cu cele mai bune rezultate, pe care sîntem în stare să le realizăm. Numai astfel ne putem aduce întreaga contribuție — datorie de onoare pe care o avem cu toții — la imensele eforturi ale poporului român de a grăbi cît mai mult cu putință atingerea scopului suprem — prosperitatea și fericirea națiunii noastre socialiste.

MELANIA DECUSEARĂ
maestră a sportului,
campioană națională la sărituri în apă

Doresc, în primul rînd, să-mi exprim acordul deplin cu toate tezele prezentate Conferinței în Raportul său, de către tovarășul NICOLAE CEAUȘESCU, și adeziunea înflăcărată la mărețul program de făurire a societății socialiste multilateral dezvoltate.

Sînt pe deplin conștient de înalta menire de dascăl pe care o am, în calitate de cadru didactic, răspunzător în cea mai mare măsură de înaltele însușiri ce se cer tinerei generații. Partidul, întreaga societate ne-au încredințat nouă, profesorilor, o mare răspundere și ne angajăm plenar, în aceste momente hotărîtoare pentru istoria noastră, pentru viitorul și destinele națiunii, să contribuim cu toată energia, pasiunea și priceperea la educația tinerei generații, în spiritul dragostei față de patrie și de partid, al stimei față de muncă. Cred, cu toată convingerea, că numai astfel se poate răspunde pe măsură, înaltelor idealuri pentru care militează partidul nostru, cel mai iubit fiu al țării, tovarășul NICOLAE CEAUȘESCU., întregul popor român.

Noi, cei care alcătuim detașamentul de cadre didactice, ne simțim datori și nu vom precupeți nici un efort pentru atingerea acestor nobile scopuri, concentrîndu-ne toate eforturile pentru îmbunătățirea planurilor de învățămînt, pentru perfecționarea continuă a organizării și desfășurării tuturor activităților legate de școală, diversificarea activității politico-educative în rîndul elevilor. În ceea ce privește școala noastră, doresc ca începutul noului an școlar să ne găsească bine pregătiți. Și vom face totul pentru aceasta : cuvîntul secretarului general al partidului ne-a dat un nou suflu de energie. Ne vom spori neobosiți eforturile și le vom transforma cît mai degrabă în realități. Cu alte cuvinte, dorim ca pe stadioane să fie cît mai mulți atleți, buni cetățeni ai țării și sportivi de frunte, care să-și fi făcut ucenicia în cadrul școlii noastre !

ZOLTAN BENEDEK
directorul Școlii sportive de atletism din București

NE VOM DĂRUI ÎNTREAGA NOASTRĂ CAPACITATE DE MUNCĂ !

(Urmare din pag. 1)

Dîndu-și deplina adeziune la tezele expuse Conferinței Naționale de către tovarășul NICOLAE CEAUȘESCU, la documentele adoptate, profund încrezători în succesul deplin al politicii partidului, sportivii, antrenorii și activiștii clubului Steaua sînt hotărîți să-și dăruiască întreaga capacitate de muncă pentru a contribui cu maximum de randament la întărirea continuă a prestigiului sportiv al țării noastre. În activitatea profesională, pe terenul de sport, în viața obișnuită de zi cu zi, sportivii clubului nostru se obligă să fie permanent exemple de cetățeni profund atașați realităților existente în țară, oameni cu calități etice și morale desăvîrșite. Cuvîntul partidului, al secretarului său general, tovarășul NICOLAE CEAUȘESCU, va fi pentru noi, membrii clubului Steaua, mai mult decît un imbold, va deveni lege !

AERONAUTICA

SUITA DE RECORDURI ALE PARAȘUTIȘTILOR

UN ÎNCEPUT BUN CARE TREBUIE CONFIRMAT !

După o perioadă destul de lungă de insuccese și rezultate mediocre (etapă de tranziție între două generații), performanțele obținute în ultimii doi ani, și mai cu seamă suita de recorduri doborîte în această vară, marchează revirimentul în acest sport ale cărui dominante rămîn temeritatea, calmul. Modest, tenace, cu experiența celor peste 3 000 de lansări „acumulate" în îndelungata carieră de parașutist (multiplu campion și recordman național și mondial) Ion Roșu, antrenor emerit, omul care de cîțiva ani se ocupă de pregătirea lotului național, explică recenta „schimbare la față" :

— **Retragerea generației mele — Elisabeta Băcăuanu, Gh. Iancu, I. Negroiu, V. Sebe — din activitatea competițională de performanță, a dus la crearea unui gol și lipsa unor înlocuitori de valoare s-a resimțit dureros pentru mult timp. Nu exista decît o soluție : să plecăm de la zero sau aproape de la zero și cu răbdare să depistăm elementele cu adevărat capabile de performanță și apoi să trecem la șlefuirea lor. Astfel, lui Ion și Maria Iordănescu, Ilie Neagu, generație intermediară, li s-au alăturat Florica Uță, Victoria Leonida, Eva Balogh etc. Dacă în alte sporturi amenajările simple permit rularea unui număr mare de tineri — din care ochiul specialistului poate reține pe cei cu adevărat dotați — parașutismul, prin rigorile sale, își mărește de cîteva ori timpul de selecție și reduce în același timp numărul celor încercați. Un antrenor de fotbal, legat doar de baze simple (în raport cu sporturile aeronautice) își poate forma într-un timp relativ scurt o părere corectă asupra calităților elevilor săi. La noi, în schimb, durata este foarte lungă deoarece trebuie să o luăm, să-i zicem, de la abecedar, trecînd prin toate etapele formării sportivului și avînd doar două referințe de bază : dorința de a practica acest sport și severul examen medical (care atestă însușirile fizice necesare). Talentul urmează să-l descoperim. Sînt ani de muncă în care crezi că ai pus mîna pe „lozul cîștigător" și constați că a fost doar o iluzie. Momentul plafonării, cînd bunăvoința, curajul, nu reușesc să mai acopere lipsa de talent sau în alte cazuri verdictul medicului, „suveran" de necontestat, reține nu o dată la sol elemente pentru care cariera sportivă rămîne o promisiune neîmplinită...**

— **Asta explică cît se poate de bine perioada îndelungată de „tăcere" a săritorilor noștri...**

— **Bineînțeles ! Aici mai mult ca oriunde este necesară munca de perspectivă, pe perioade lungi și rezultate tîrzii. Or, trebuie să recunosc că în euforia rezultatelor bune, obținute cu ani în urmă de către „generația de aur", pregătirea înlocuitorilor a fost lăsată pe planul secund și „sanctiunea" nu s-a lăsat așteptată...**

— **Performanțele obținute de către membrii lotului la trecuta ediție a campionatelor naționale, prefigurau parcă cascada de recorduri, unele de valoare mondială, stabilite săptămîna trecută. De altfel, sînteți chiar unul dintre componenții grupului care a realizat media de 0,00 m la saltul de 1500 m cu deschidere întîrziată, record mondial absolut, ceea ce dovedește că n-ați abandonat cu totul activitatea de performanță...**

— **Mai mult sau mai puțin tot m-am retras. Prezența alături de elevii mei în această ocazie a ținut mai mult de factorul psihic și mă bucur nespus de reușită. Pentru viitor însă vor trebui să se descurce și fără mine. Revenind la valoarea în sine a recordurilor, ele sînt mai mult o promisiune. Urmează confirmarea, iar elementele de care dispunem la ora actuală au toate șansele de a o realiza. Își spun de fapt cuvîntul și condițiile de pregătire mult ameliorate, de asemenea colaborarea foarte utilă pe plan internațional din ultima vreme. Astfel, în acest an, ne-am antrenat alături de sportivii sovietici, care ne-au pus la dispoziție o bogată documentație de specialitate, am concurat la Leipzig în compania unora dintre cei mai buni parașutiști de pe continent, rezultatele fiind evidente. S-au îmbunătățit în primul rînd performanțele la probele cu țel fix, iar la cele de acrobație, unde multă vreme am fost deficitari, timpii de execuție sînt de valoarea celor realizați la trecutele campionate mondiale. Acum, Florica Uță și Ilie Neagu scot în mod obișnuit în jur de 8 secunde la proba de salt de la 2 000 m cu executarea de figuri impuse (viraje, looping) și mai au încă resurse pentru reducerea lor. Va trebui însă să depunem în continuare eforturi serioase pentru a reintra din nou în arena internațională. Aceste prime rezultate, dedicate Conferinței Naționale a partidului, repet, constituie doar un început bun. Rămîne să-l confirmăm...**

Rubrică redactată de
Dinu COSTESCU

CELE OPT RECORDURI STABILITE ÎN PERIOADA 18—21 IULIE

MASCULIN

Salt de la 1 000 m cu deschidere imediată — grup de 9 — 18 iulie 1972 : Ion Roșu, Gh. Dima, Ionel Iordănescu, Ilie Neagu, Vasile Stan, Ion Bucurescu, Flora Tudoran (toți 0,00 m). Vasile Mihanciu (0,91 m), Ștefan Nită (1,08 m) — rezultat **0,22 m record național** (v.r. 0,76 m).

Salt de la 1 000 m cu deschidere întîrziată — grup de 9 — 19 iulie 1972 : Ion Roșu, Gh. Dima, Ionel Iordănescu, Ilie Neagu, Ion Bucurescu, Ștefan Nită (toți 0,00 m), Florea Tudoran (0,05 m), Vasile Mihanciu (0,10 m), Vasile Stan (0,60 m) — rezultat : 0,08 m **record național** (v.r. 0,74 m).

Salt de la 1 500 m cu deschidere imediată — grup de 9 — 19 iulie 1972 : Ion Roșu, Ionel Iordănescu, Ștefan Nită, Ilie Neagu, Vasile Stan, Florea Tudoran, Ion Bucurescu (toți 0,00 m), Nicolae Bucurenciu (0,32 m), Vasile Mihanciu (0,36 m) — rezultat : 0,07 m **record național** (v.r. 1,75 m).

Salt de la 1 500 m cu deschidere întîrziată — grup de 9 — 19 iulie 1972 : Ion Roșu, Ionel Iordănescu, Ștefan Nită, Ilie Neagu, Vasile Stan, Florea Tudoran, Ion Bucurescu, Nicolae Bucurenciu V. Mihanciu — toți 0,00 m **record mondial absolut** (urmează a fi omologat de F.A.I. — v.r. mondial 0,01 m (v.r. național 0,91 m).

FEMININ

Salt de la 1 000 m cu deschidere imediată — grup de 5 — 18 iulie 1972 : Eva Balogh, Doina Chereches (ambele 0,00 m), Maria Sasu (0,20 m), Florica Uță (0,20 m), Maria Iordănescu (1,00 m) — rezultat : **0,28 m record național** (v.r. 1,56 m).

Salt de la 1 000 m cu deschidere întîrziată — grup de 5 — 19 iulie 1972 : Florica Uță (0,03 m), Maria Sasu (0,14 m), Eva Balogh (0,18 m) Maria Iordănescu (0,24 m), Leonida Victoria (0,76 m) — rezultat : **0,27 m record național** (v.r. 1,41 m).

Salt de la 1 500 m cu deschidere imediată — grup de 5 — 19 iulie 1972 : Maria Iordănescu, Victoria Leonida (0,00 m), Florica Uță (0,14 m), Maria Sasu (0,21 m), Eva Balogh (0,51 m) — rezultat: 0,17 m record **mondial egalat** (v.r. național 1,84 m).

Salt de la 1 500 m cu deschidere întîrziată — grup de 5 — 21 iulie 1972 : Eva Balogh, Florica Uță (ambele 0,00 m), Maria Sasu (0,17 m), Mari Iordănescu (0,96 m), Victoria Leonida (1,88 m) — rezultat : **0,62 m record național** (v.r. 0,96 m).

Începînd de sîmbătă viitoare, la Iași,

FINALELE CAMPIONATELOR NAȚIONALE DE PLANORISM

Iașul, ale cărui împrejurimi constituie o zonă ideală pentru practicarea planorismului, va găzdui începînd de sîmbătă viitoare cea de a XVI-a ediție a campionatelor naționale. Participă membrii lotului național și sportivii calificați în urma etapei a II-a interjudețene. Astfel, din partea **Aeroclubului „Aurel Vlaicu"** — București concurează : Mihai Bîndea, Boris Grabcev, Emil Illescu, Nicolae Mihăiță, Valentin Romașcu, **Aeroclubul brașovean „Mircea Zorileanu"** este reprezentat de către Mircea Finescu și Erwin Rosch. Cîte un concurent trimit **Aeroclubul „Oltenia"** — Craiova și **„Mureșul"** — Tg. Mureș, Gheorghe Răileanu și respectiv Zoltan Nagy. Gazdele, **Aeroclubul „Moldova"** — Iași se prezintă cu patru concurenți : Ion Alexa, Ion Iosup, Ion Pavel și Petre Zenovei. Sportivii români vor concura pe planoare de tipurile „Foka-4" și „Foka-5" de valori sensibil apropiate.

Programul campionatului eșalonat pe parcursul a două săptămîni este următorul : duminică 30 iulie — deschiderea festivă, luni 31 iulie — zi de antrenament, iar începînd de marți 1 august pînă la 12 august probele de concurs, al căror număr va fi stabilit în funcție de condițiile atmosferice.

La această ediție vor lua parte și invitați străini, pînă la ora aceasta sosind confirmările din partea federațiilor de specialitate din Cehoslovacia, Polonia, R.D.G. și U.R.S.S. Se mai așteaptă răspunsul sportivilor bulgari.

atletism

(Urmare din pag. 1)

ESTE NECESARĂ O ASCENSIUNE VALORICĂ MAI PRONUNȚATĂ

ție națională. Pentru că, dacă secțiile de atletism ale cluburilor și asociațiilor bucureștene reprezintă numai 15 la sută din totalul celor existente în întreaga țară, sportivii acestora dețin majoritatea titlurilor și recordurilor naționale. Edificator, în acest sens, ni se pare faptul că atleții din Capitală sînt autorii a 67 din cele 79 (proporție — 84 la sută) de recorduri de seniori ale țării. Nu lipsită de semnificație poate fi și constatarea că lotul olimpic de atletism este format, în proporție de aproape 60 la sută, din reprezentanți ai cluburilor bucureștene.

Realitatea că Bucureștiul domină mișcarea atletică națională (cel puțin pe planul performanței) nu ne poate, totuși, satisface — așa cum am spus — decît parțial. Fiindcă etalonul nostru este și va rămîne valoarea internațională a rezultatelor obținute. Or, din acest punct de vedere, avem prea puține motive să ne arătăm mulțumiți. Cu excepția cîtorva elemente de vîrf, îndeosebi în atletismul feminin, binecunoscute pentru a mai fi cazul să le amintesc, și ale căror performanțe sînt, într-adevăr, de nivel mondial, reprezentarea noastră internațională rămîne — în ansamblu — modestă valoric. Nu numai că atleții noștri, de pildă, n-au reușit să-și înscrie, în palmares, vreun titlu sau record olimpic, mondial ori european, dar rezultatele multora dintre ei se mențin încă departe de cele realizate curent în marile competiții. Nu este, deci, de mirare că echipele naționale, alcătuite în majoritatea lor din atlete și atleți bucureșteni, au fost și sînt întrecute în multe dintre întîlnirile inter-țări pe care le susțin, uneori la diferențe mici, alteori de către adversari ce le erau inferiori cu ani în urmă. Un exemplu foarte recent îl oferă întîlnirea masculină bilaterală cu echipa Norvegiei, pe care atleții români au pierdut-o surprinzător, ca urmare a unei slabe comportări generale.

— Care sînt cauzele ce împiedică o ascensiune valorică mai pronunțată — pentru că un progres oarecare există, chiar dacă ne-am referi fie și numai la acele vîrfuri amintite de dv. — a atletismului bucureștean ?

— Există, cred, o cauză principală, pe lîngă multe altele care pot fi invocate. Fără intenția de a arunca toată răspunderea asupra cluburilor și asociațiilor, trebuie să spun că determinantă este activitatea, încă nesatisfăcătoare, din aceste unități de performanță, slaba ei eficiență. Exemplul cel mai edificator îl constituie Clubul atletic universitar — unitate de performanță specializată — care, deși beneficiază de condiții foarte bune de pregătire, de un corp de antrenori (7 la număr) cu recunoscută competență, a obținut, în anul trecut, numai 4 titluri de campioni naționali, rezultatele multora dintre sportivii săi fiind insuficient de competitive chiar pe plan intern. Exemplul ales nu este, din păcate, singurul. Există în cluburile și asociațiile bucureștene destui antrenori cu vechi state de serviciu și care, cu ani în urmă, au avut bune rezultate (Dan Petrescu, Nicolae Ruță, Dumitru Buiac, Florica Safta, Elena Ciulinaru, Eugen Ignat, Octavian Enescu, Gh. Boghian, Eugen Danciu și alții), dar care acum nu reușesc să prezinte, în concursuri, decît 1—2 atleți de oarecare valoare sau perspectivă, pe lîngă restul de umplutură.

Evident, avem de-a face cu un fenomen mai general în cluburile și asociațiile noastre, acela al unei selecții și pregătiri necorespunzătoare. Completarea efectivelor secțiilor se face adesea la întîmplare, fără o bază științifică, ceea ce are drept consecință o mare și permanentă fluctuație, un consum nejustificat de echipament și material sportiv, cheltuieli inutile. Referitor tot la selecție, se constată o slabă angrenare a elevilor talentați în practicarea atletismului, datorită insuficientei legături a cluburilor cu profesorii de educație fizică și directorii din școli. Fazele de masă ale întrecerilor atletice întrunesc o participare restrînsă, la nivel de clasă, școală sau sector. De altfel, trebuie recunoscut că preocuparea pentru depistarea și creșterea tinerelor elemente nu este deloc la înălțime, Bucureștiul fiind întrecut din acest punct de vedere, în ultima vreme, de provincie. Ceea ce și explică de ce Capitala dă tot mai puțini campioni naționali de juniori, iar cluburile bucureștene fug după atleți de perspectivă prin provincie. Referindu-ne la munca de instruire, putem spune că în cele mai multe locuri conținutul antrenamentelor este încă necorespunzător — atît ca volum, cît și ca intensitate —, nu îndeajuns de științific, lipsește materialul documentar, antrenorii se prezintă în ținută nesportivă sau cu mari întîrzieri de la program (exemple : Const. Mușat, Liviu Preda, Sorin Ioan, Gh. Dragomirescu), colaborarea cu medicii este deficitară. Ar mai fi de adăugat și acordul tacit sau chiar încurajarea dată de unii antrenori spiritului de conservare manifestat de sportivi care, după ce și-au realizat performanța planificată, evită — de teama unor posibile accidentări — să mai participe la concursuri, pe cele organizate pe plan municipal ignorîndu-le aproape total. Menționîndu-ne la aceeași ordine de idei, fără a subestima munca de calitate pe care o depun cu pasiune unii dintre tehnicienii noștri (Elias Baruch, Ioan Söter, Eveline Ghimpu, Ion Benga, Silviu Dumitrescu, Gh. Stănel și alții), credem că nu greșim apreciind că — în ansamblu — corpul de antrenori lucrează cu mult sub capacitatea maximă, randamentul lor fiind cam de 10 la sută din ceea ce pot da ; un procent, deci, total nesatisfăcător în raport cu investițiile care se fac, cu potențialul uman existent.

Trecînd în revistă cauzele care împiedică un progres valoric mai susținut al atletismului bucureștean, trebuie să menționăm și dificultățile încă existente în privința bazei materiale. Pare nefiresc, dar unele cluburi posesoare de terenuri cu piste și instalații anexe ce pot fi folosite pentru atletism și-au desființat — fără motive serioase — secțiile în această ramură de sport. Pe de altă parte, o serie de baze sportive dotate cu piste, care ar putea deveni foarte utile în condițiile unor amenajări minime, stau nefolosite (Laromet, Sirena, Agronomia, Baza studențească Tei, Parcul copilului etc.). În timp ce tineretul școlar, primul care trebuie angrenat în practicarea atletismului, nu are la îndemînă decît foarte puține locuri unde poate face acest sport.

S-ar mai putea face, de asemenea, observația că, cu excepția stadioanelor Republicii, „23 August", Viitorul și Tineretului — pe celelalte baze sportive se resimte o penurie de instalații și materiale necesare diferitelor probe atletice. Mai mult chiar, și la nivelul comisiei noastre dotarea cu cronometre și rulete este insuficientă, ceea ce se resimte în organizarea diferitelor concursuri.

— Cunoscînd, deci, bine situația atletismului bucureștean, cu părțile sale bune, dar, mai ales, cu slăbiciunile sale, care a fost, și este, poziția Consiliului municipal, modul său de acțiune pentru dezvoltarea și ridicarea calitativă a acestui sport ?

— Consiliul nostru a manifestat o vie preocupare pentru dezvoltarea atletismului în rîndurile tineretului, în care scop, împreună cu celelalți factori interesați (consiliile și comitetele sindicale, U.T.C., pionieri — municipale sau de sector — Inspectoratul școlar, U.A.S.R. etc.), a inițiat o serie de acțiuni cu caracter de masă — Crosurile 1 Mai și Tineretului, „Cupa 1 Iunie" pentru pionieri, campionatul școlar de tetratlon, campionatul școlilor profesionale, campionatele studențești, concursuri de selecție — care au contribuit la depistarea de noi elemente talentate pentru secțiile de performanță bucureștene. Au fost organizate, de asemenea, de către comisia noastră de specialitate, un campionat pe echipe pentru cluburile și asociațiile ce nu participă în Divizia A, precum și numeroase concursuri de sală și în aer liber, crosuri, competiții de marș deschise tuturor categoriilor de vîrstă și de clasificare. La unele dintre aceste acțiuni, ca urmare a inițiativei comisiei noastre, au fost invitați și atleți din provincie, îndeosebi din orașele unde nu există condiții așa bune de concurs. În același timp, comisia municipală s-a îngrijit de îndeplinirea calendarului ei internațional. Desigur, bilanțul realizărilor noastre este mult mai bogat decît l-am putut enunța eu aici. Totuși, nu s-ar putea spune că ceea ce s-a făcut este suficient. Comisia noastră municipală de atletism, ca organ de coordonare a activității din întregul oraș în această ramură de sport, avea obligații mai mari de îndeplinit, îndeosebi în privința îndrumării și controlului. Fără intenția de a crea justificări, trebuie să spun, totuși, că în exercitarea atribuțiilor sale comisia își vede limitată sfera de acțiune, deoarece — continuîndu-se o mai veche practică — cluburile tratează direct cu federația, iar aceasta, la rîndul ei, le transmite, în același mod, dispozițiile și hotărîrile pe care le ia, ignorînd existența comisiei municipale. Așa se întîmplă că, uneori, aflăm din ziare despre plecarea de sportivi sau arbitri la concursuri peste hotare. Ar mai fi, de asemenea, de discutat și capitolul financiar, pentru că, deși are cea mai bogată activitate, comisia noastră municipală dispune de fonduri mai modeste decît alte comisii similare din diferite județe.

Dincolo, însă, de toate aceste considerente (care reclamă o colaborare mai strînsă între federație și comisia noastră municipală), se impune să fim mult mai activi în acest sport care trebuie să dețină prioritatea.

— Ce intenționați să întreprindeți în viitor pentru a da un impuls cu adevărat viguros atletismului bucureștean ?

— Considerînd că baza organizatorică este corespunzătoare (cele 16 secții existente avînd, deocamdată, o capacitate suficientă de cuprindere), vom pune un accent deosebit pe calitate. Unul din obiectivele noastre principale este formarea a cinci centre atletice — înzestrate cu tot utilajul necesar — la stadioanele Republicii, Dinamo, Tineretului, „23 August" și Constructorul, care sînt, astfel, alese și dispuse, încît să cuprindă toate zonele Bucureștiului. Aceste centre, pe care sperăm să le deschidem la toamnă sau, cel mai tîrziu, în anul viitor, și care urmează să fie finanțate de C.M.E.F.S. București, cu sprijinul federației, vor fi puse, de dimineața și pînă seara, la dispoziția tuturor secțiilor de atletism din Capitală, a școlilor și institutelor de învățămînt superior. În același timp, vom urmări, colaborînd, în acest sens, cu federația, o mai bună exploatare a sălii de la Complexul „23 August", atunci cînd vremea va deveni nefavorabilă.

O importanță deosebită vom acorda extinderii, începînd din această toamnă, a experimentului realizat de clubul Constructorul (de a organiza, în sectorul 5, o divizie de atletism școlară). În acest sens, începînd din luna septembrie, toate cluburile din Capitală, cu secții de atletism, vor organiza astfel de divizii cu participarea echipelor școlilor generale din sectoarele lor.

Preocupările noastre se vor îndrepta mai mult și spre îmbunătățirea continuă a bazei de selecție. În acest sens, am stabilit ca fiecare club și asociație cu secție de atletism să organizeze pînă în toamnă trei cicluri de selecție. În sezonul rece vom iniția zile speciale de selecție și la sala de la „23 August", unde profesorii vor fi invitați să aducă pe cei mai buni cinci atleți din școlile lor care, după un număr de ore de pregătire, vor participa la concursuri organizate pentru ei.

Dînd o mai mare atenție pătrunderii atletismului în școli, vom îndruma profesorii de specialitate să pună — încă de la clasele mici — o pondere sporită pe alergare, pe mersul și ținuta corecte.

În altă ordine de idei, vom controla mai insistent modul cum își fac datoria antrenorii din cluburi și asociații, apreciind munca lor după criterii cu adevărat obiective, cum ar fi numărul de titluri și de recorduri, valoarea performanțelor sportivilor lor pe baza tabelei internaționale de punctaj etc.

Acestea sînt, firește, cîteva direcții principale spre care ne vom orienta în perioada următoare. Planul nostru de măsuri — derivat din planul general de dezvoltare a mișcării sportive în cincinalul actual — este, însă, mult mai vast și prin îndeplinirea lui integrală sîntem convinși că atletismul bucureștean va cunoaște progresul valoric așteptat.

UN REUȘIT CONCURS DE „VÎNĂTOARE DE VULPI"

Ștefan Olah, în plin efort, după „vulpi electronice" prin pădurea Pustnicul

Foto : Șt. CIOTLOȘ

Competiția „vînătorilor de vulpi" dotată cu trofeul Cupa României a cunoscut anul acesta un succes deplin. Deschisă tuturor categoriilor de radioamatori, ea a grupat la startul probelor peste 100 de concurenți, din majoritatea județelor țării, ceea ce demonstrează interesul crescînd de care se bucură această nouă disciplină tehnico-sportivă în rîndul tineretului.

Întrecerile pentru Cupa României au avut trei etape care s-au desfășurat, într-un minunat cadru natural, la Monteoru-Buzău, Cornești-Tg. Mureș și Pădurea Pustnicul de lîngă București, rezultatul final fiind întocmit prin însumarea rezultatelor obținute la cele trei etape de fiecare concurent.

Evident, interesul major s-a îndreptat spre întrecerea seniorilor, unde lupta pentru primele locuri s-a dat între reprezentanții radioclubului Bihor și Prahova. A cîștigat, la proba desfășurată pe frecvența de 3,5 megaherți orădeanul Tiberiu Covaci. La 144 megaherți pe primul loc s-a clasat Ștefan Olah (Sălaj) la o mică diferență de Adrian Sinițaru din Ploiești.

Și juniorii s-au prezentat în vizibil progres, fapt demonstrat de numărul celor care au descoperit — în timpul prevăzut de barem — toate cele 15 vulpi (cîte 5 la fiecare etapă). Trebuie de asemenea menționată prezența masivă la start a juniorelor, majoritatea tinere între 15 și 18 ani ; ele au parcurs aceleași trasee ca și băieții (circa 6 km la fiecare etapă), dovedind reale calități pentru acest „sport al pădurilor".

Trofeul a revenit — pentru proba de 3,5 megaherți — reprezentativei radioclubului Bacău, iar pentru 144 megaherți — echipei radioclubului Prahova.

Iată rezultatele tehnice (primii trei clasați) :

3,5 MHz. Junioare : 1. Mihaela Militaru (Dîmbovița) 2. Mihaela Curelariu (Neamț) 3. Rita Găbulici (Bacău). **Juniori** 1. Ion Oprea (Prahova) 2. Iosif Dereczkei (Maramureș) 3. Alexandru Lăcătuș (Brașov). **Seniori :** Tiberiu Covaci (Bihor) 2. Ion Mierluț (Bihor) 3. Ștefan Olah (Sălaj).

144 MHz. Junioare : 1. Gabriela Neaga (Prahova) 2. Camelia Cizevschi (Dîmbovița) 3. Mihaela Militaru (Dîmbovița). **Juniori :** 1. Iosif Dereczkei (Maramureș) 2. Ion Chivu (Prahova) 3. Rudolf Bening (Brașov). **Seniori :** 1. Ștefan Olah (Sălaj) 2. Adrian Sinițaru (Prahova) 3. Tiberiu Covaci (Bihor).

E. RIV

volei

(Urmare din pag. 1)

de moment pe care e musai să o învingă...

— Dar echipa ?

— A acumulat atîta forță cît stă să rupă zăgazurile, încît urmarea nu văd să fie alta decît rezultate bune, fiindcă nici tehnico-tactic nu sîntem departe de vîrf...

PRIMUL MECI DE VERIFICARE DINTRE SPORTIVII ROMÂNI ȘI AMERICANI

În sala Ceahlăul din Piatra Neamț este programată astăzi prima întîlnire dintre echipele olimpice masculine ale României și S.U.A. În vederea acestor confruntări voleibaliștii americani au sosit ieri în Capitală, cu o zi întîrziere față de data anunțată, plecînd imediat cu autocarul spre orașul de la poalele Ceahlăului. Delegația este condusă de E. De Groot și cuprinde următorul lot de jucători : **D. Patterson** (nr. 1), **D. McFarland** (2), **B. Shewnan** (4), **D. Parker** (5), **D. Beal** (6), **M. Pabst** (7), **M. Bright** (8), **W. Wardrop** (9), **J. Stanley** (10), **R. Stevenson** (12), **K. Kilgour** (13). Antrenor principal este **A. Scates**, iar secund **H. Cohen.**

Voleibaliștii români, care s-au deplasat cu cîteva zile înainte la locul de disputare a celor două meciuri (joi este programată revanșa) au efectuat antrenamente de omogenizare sub conducerea antrenorilor **N. Soltr, A. Drăgan, și P. Brașoveanu.** Lotul nostru are următoarea alcătuire : **W. Schreiber, G. Udișteanu, M. Stamate, G. Bartha, C. Oros, R. Enescu, M. Codoi, St. Moculescu, C. Ion, L. Dumănoiu** (care nu va putea juca din cauza unei accidentări la mîna dreaptă), **V. Bălaș, C. Chițigoi, R. Dumitrescu și P. Păștean.** Cele două partide de verificare vor fi conduse de doi arbitri români : Ion Covaci și Dumitru Vasile.

Pînă în prezent, cele două echipe s-au întîlnit de cinci ori, victoria revenind de fiecare dată românilor.

TURNEUL INTERNAȚIONAL DE JUNIORI

La Suceava și Botoșani au continuat partidele din cea de a doua zi a turneului internațional masculin de juniori. În seria de la Suceava s-a înregistrat o nouă surpriză : România I a cedat în 5 seturi, după o luptă epuizantă care a durat două ore și 15 minute, în fața echipei Bulgariei. Scor : 2—3 (8, 9, —13, —7, —12). În continuare, Selecționata Taberei F.R.V. a dispus clar de performera primei zile, echipa Turciei : 3—0 (9, 11, 9).

În seria de la Botoșani, formația secundă de juniori a țării noastre s-a impus în fața formației Cehoslovaciei cu 3—0 (16, 11, 3), după un joc de bun nivel tehnic. În următorul meci de altfel foarte disputat, selecționata Ungariei a învins pe cea a Poloniei cu 3—2, (4, —2, 12, —2, 10).

S. LAMFIT, coresp.

FEBRA OLIMPICĂ

Ploaia amenințătoare ne iuțește pașii, îndemnîndu-ne cu picături rare și grele... Marșul către „adăpost" îl facem alături de Laurențiu Dumănoiu, care-și mărturisește mîhnirea pentru un accident la mîna dreaptă. Mîhnirea de a abandona mingea și a trece la antrenamentul cu sacii de nisip. Toată ziua își controlase nerăbdător bandajul și-l implora pe dr. G. Cherebețiu să i-l scoată mai cuînd. „Mă car să pot juca în derbyul seriei de la Nisa, cu italienii". Dar medicul nu poate ignora prescripțiile.

Cu Udișteanu, discuția este cu totul aparte. Familiar, cu patima discursului și voluptatea controversei chiar cu sine, alternează chestiuni grave cu frînturi de amintiri, le piperează cu îndeminare și le face mai gustoase. Începe cu un șir de îndoieli și întrebări retorice : „Și totuși, nu e oare ceva care scîrțîie ? Nu știu ce... Ceva simptomatic. Nu-mi mai amintesc bine, dar parcă era la fel și înainte de europene... Ce-ar putea să fie ? Toți sărim extraordinar de bine. Eu cel puțin nici nu-mi mai amintesc de cînd n-am mai fost „în detentă" de un metru, ca acum... Apropo, paradoxal, dar am făcut anul ăsta cu mai multă plăcere pregătirea fizică decît pe cea cu mingea... Și totuși, ce e ? Da, da... Nu poate fi altceva decît febra asta a începutului care este aproape tensiunea, răspunderea ce ne apasă. Eu însumi am așteptat cu anxietate verificările cu echipa S.U.A., ca să mă mai descarc... Poate de aceea se nasc micile scîntei între noi... La Olimpiadă ? O să iasă bine. Dacă nu de data asta, atunci cînd ? Nu trebuie să ne sperie nimic, doar știm că putem învinge aproape toate sau chiar toate echipele mari".

Febră, tensiune, frămîntări. Ca întotdeauna în pragul marilor evenimente. Dar, dincolo de toate acestea, dăinuie încrederea voleibaliștilor în forțele lor, în regăsirea coeziunii — în joc și sufletești — care le-a adus cu un an în urmă mari satisfacții. De aici, de la Piatra Neamț — după un scurt popas în București pentru o nouă și ultimă verificare în compania echipei S.U.A. — tricolorii pornesc la primul asalt pentru medaliile olimpice : turneul de calificare.

RÎNDURI DIN SCRISORILE DV.

● „Cu ocazia zilei de naștere, îți dorim dragă Ilie Năstase, din inimă, să trăiești ani mulți, fericiți, pentru gloria sportivă a patriei noastre" (UN GRUP DE MUNCITORI de la Baza din com. Daneș, jud. Mureș). **V-am publicat urarea — Ilie a împlinit 26 de ani la 19 iulie — dar**

nu putem reproduce — din cauza lungimii ei — și splendida dv. scrisoare deschisă adresată supercampionului nostru. I-o vom înmîna personal.

● „În cadrul I.J.C.M. Bistrița, — întreprindere cu 30 la sută tineri — am înființat o echipă de fotbal. Ne-am cumpărat echipament, am susținut jocuri și am dorit să ne înscriem în campionatul județean. Ni s-a spus că n-avem dreptul, întrucît I.J.C.M. nu are o asociație sportivă. Am hotărît s-o înființăm, dar Consiliul județean al sindicatelor — are de gînd să vă pună „bețe în roate". Căutați să îndepliniți toate condițiile pentru înființarea unei asociații sportive și necazul dv., sîntem siguri, va dispare.

● „De ce nu s-a scris în pagina de prezentare a județului Olt și despre comuna Oporelu ? Să se fi menționat că aici exista o echipă de fotbal care a cucerit și campionatul județean, dar care a... dispărut. Președintele asociației noastre este la școală, căpitanul echipei s-a delăsat. Ajutați-ne" (TINERI DIN COM. OPORELU). **Credem că ar trebui să dați dovadă de mai multă inițiativă. Cu sprijinul — pe care trebui să-l cereți — al cooperativei agricole de producție din comună, al Comitetului județean U.T.C. Olt, credem că împlinirea dorinței dv. nu este chiar atît de depărtată.**

● „Vă rog pe dv., redacția, să-mi faceți un abonament la ziarul Sportul" (D. ANDREAȘ, Sanatoriul Bulci, jud. Arad ; A. MILLES, Peciul Nou